

poproszeni w
nr: 466/1097
48

GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
ul. Murza 93, tel. 0046 56 6F 22 186
fapak@wp.pl www.zawacka.pl
REGON 870502736
KR. 0000 41007
1090 1506 0000 0000 5002 0244

87-los Torun

Wyrzysk
Sz. Sz. AK

Sytek Marian
ps. "Bolek"

M: 466/1097

IS ZAWARTOŚCI TECZKI — Sutek Marian.....

J: A^o: 466/1097 Pom......

Bydgoszcz Sz. Sz. - A. S......

I/1. Relacja k. 8 s. 1-8

I/2. Dokumenty (sensu ścisłego) dotyczące osoby relatora k. 9 s. 1-11

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację k. 12 s. 1-15

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — Inne... —

IV. Korespondencja

1) list Fundacji..... k. 1 s. 1.....

.....

.....

.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne k. 9

VI. Fotografica dzieci i kompozycje:

I/
1. Relacja - Sybek Marian

- Relacja członka konspiracji, Toruń, 10 stycznia 1990 r.,
misp. kopia, (drugi egz. ksero).

k. 8 s. 1-8

R E L A C J A
C Z Ł O N K A K O N S P I R A C J I

Ja, niżej podpisany Marian S Y T E K, urodziłem się 2 lipca 1922 w Nakle nad Notecią, z ojca Jana Sytka i Joanny Sytek z domu Łanieckiej. Ojciec mój był kupcem i członkiem zarządu miejscowego Banku Ludowego i Nakielskiej Fabryki Maszyn, poza tym jako b.powstaniec wielkopolski należał do Towarzystwa Powstańców i Wojaków. Matka moja należała do różnych stowarzyszeń charytatywnych i jako była uczestniczka strajków szkolnych do Towarzystwa Pomocy Naukowej im. Marcinkowskiego.

Obecnie od 1950 roku mieszkam w Toruniu, mój adres: Toruń, ul. Antoniego Grabowskiego 12.

Przed wojną uczęszczałem do gimnazjum im. Bolesława Krzywoustego w Nakle i byłem członkiem Gimnazjalnej Drużyny Harcerskiej.

W dniu wybuchu 2-ej wojny światowej razem z Ojcem opuściłem dom rodzinny. Ojciec mój udał się do swej jednostki wojskowej w Inowrocławiu, a ja do rodziny na Pałukach. W miejscowości Łosońki koło Mogilna przystałem do organizowanej przez porucznika Posłusznego z Poznania grupy ochotników, z którą razem z wycofującymi się jednostkami Wojska Polskiego, trasą przez Kleczew, Slesin, Kłodawę, Krośnice, Kutno podążaliśmy w kierunku Warszawy. W czasie jednego z nalotów odłamki bomby ranił mi lewe podudzie.

Po rozbiciu oddziałów wojskowych nad Bzurą por. Posłuszny rozwiązuje grupę. i każdy na własną rękę starał się uniknąć spotkania z Niemcami. Mnie udało się przyłączyć do grupy uciekinierów z Poznańskiego i szczęśliwie wrócić 25.X.1939 r. do domu-do Nakła.

Ojca w domu już nie zastałem, bo 15.X.1939 r.aresztowano go, a ja musiałem się przez jakiś czas ukrywać. W nocy z 9 na 10 listopada 1939 r. dom nasz został otoczony przez Niemców z "Selbstschutz'u", przeprowadzono szczegółową rewizję, a mnie w tym czasie, w osobnym pokoju, przesłuchiwał jedyny z całej grupy umundurowany ("SąSą") Niemiec. Całe przesłuchanie dotyczyło przedwojennej działalności, a w szczególności moich kontaktów z kolegą szkolnym Bagrowskim, którego Niemcy poszukiwali, jako uczestnika t.zw. "Krwej Niedzieli" w Bydgoszczy. Bagrowski od 1938 r. mieszkał w Bydgoszczy. Nad ranem wyprowadzono mnie z domu mówiąc mej Mamie: "Kto z nami idzie ten już nie wraca". Nie wiem dlaczego, ale po dołączeniu

do Rynku konwojujący mnie Volksdeutsche: Fankauer, Finke, Brzeziński i Brum kazali mi wracać do domu, napisać szczegółowy życiorys i czekać na wezwanie. Po jakimś czasie otrzymałem wezwanie do stawienia się u Niemca Karla Hakera, który oświadczył mi, że przejmuje interes moich rodziców, a ja jestem zobowiązany do pracy pod jego kierownictwem.

W sklepie żelaza, prowadzonym przez Treuhänder'a Karla Habera, pracowałem do końca kwietnia 1940 r., a następnie do 30 czerwca 1940 w firmie Kemna-Lenz jako robotnik przy budowie szosy. Od 1.7.1940 r. na polecenie urzędu pracy zostałem zatrudniony jako robotnik torowy w nakielskim odcinku drogowym Kolei Państwowych. W maju 1942 r. zostaje wysłany do Zblewa k/Starogardu, gdzie zostaje zatrudniony w kolejowym roboczym pociągu budowlanym, który jako roboczą jednostką ruchomą pracował na torach kolejowych całego okupowanego przez Niemców wschodu.

Od końca I. kwartału 1943 roku do sierpnia 1944 r. pociąg roboczy, w którym byłem zatrudniony, prowadził torowe roboty remontowe na terenach Wileńszczyzny, Litwy, Białorusi i Polesia, a następnie na terenie Prus Wschodnich i Pomorza. W połowie stycznia 1945 roku udaje mi się w Chojnicach uciec z tego pociągu i ostatnie tygodnie okupacji ukrywałem się u Kazimierza Kwiatkowskiego, mleczarza w Dzwierzynie koło Bobzzenicy (Pow. Wyrzyk).

Działalność konspiracyjną, polegającą na różnego rodzaju spotkaniach, słuchaniu radia i t.p. rozpocząłem w gronie najbliższych i zaufanych kolegów w Nakle w końcu roku 1941. Na przełomie 1942/1943 zostałem zwerbowany do tajnej drużyny harcerskiej przez Stefana Adamskiego, pseudonim "Ula", przed którym w obecności Antoniego Brzezińskiego ps. "Kruk", złożyłem przysięgę przyjmując pseudonim "Bolek". Drużyna ta była podporządkowana dowódcy rejonu A.K. w Nakle.

Do czasu wywiezienia mnie na roboty przymusowe w pociągu budowlanym na byłych wschodnich ziemiach polskich, uczestniczyłem w szkoleniu wojskowym sabotażowym i t.p. Pierwsze akcje sabotażowe w których uczestniczyłem, to sypanie piasku do maźnic osi wagonowych i przecinanie węży hamulcowych. Podobne akcje prowadziłem dalej po wywiezieniu mnie na Litwę, w doraźnie zorganizowanej grupie Szalbierz, Dolecki, Więckowski. Pracując przy budowie stacji przetokowej w Palemonas koło Kowna w sierpniu 1943 r. poznałem pracownika organizacji "Todt" Leopolda Zemkę, pochodził on z Zagłębia, ale miał obywatelstwo węgierskie. Po pewnym okresie znajomości i jak się później okazało i obserwacji, skontaktował mnie z grupą robotnic przymusowych z Wilna. Grupa nazywająca się sama "Klasztor" albo "Cegielnia", a przewodziła jej nauczycielka 5

Wilna Eugenia Łańcucka ps. "Gienia". W grupie tej szkolenie wywiadowcze prowadziła "Gienia", natomiast szkolenie wojskowe i sabotażowe dla kilku młodych ludzi, których nie znałem, prowadził L. Zemła, a szkolenie minerskie nieznanymi mi Polak, mieszkający stale na Litwie Kowieńskiej w Ukmerge (Wilkomiers).

Do zadań grupy należało zbieranie wiadomości o ruchu pociągów, przelotowości torów, budowanych, umocnieniach na szlakach kolejowych i t.p.

Do moich codziennych obowiązków, jako znającego język niemiecki, należało zdobywanie aktualnego "Hasła" oraz tłumaczenie zdobytych niemieckich meldunków, pism i t.p.

Trzykrotnie wyjeżdżałem na t.zw. lewe papiery do kraju z pakunkiem konspiracyjnej prasy i ulotek. Przesyłki te dostarczałem bratu mojemu Julianowi ps. "Iskra".

Przy wyjeździe pociągu roboczego z Palemanas L. Zemła podał mi adresy kontaktowe, jeden w Sołach u miejscowego kolejarza, nazwisko chyba Gozdziej, a drugi w Brześciu n/Bugiem, ul. Wesoła chyba nr. 25.

Po wycofaniu naszego pociągu roboczego z terenów wschodnich, pracowałem w dalszym ciągu na torach, ale już na terenie b. Prus Wschodnich i na Pomorzu. Będąc na naszych terenach, mogłem sporadycznie bywać w Nakle n/Not. i uczestniczyć w spotkaniach informacyjnych i szkoleniowych.

Rodzina moja nie posiadała t.zw. III grupy. Niemcy skonfiskowali cały nasz majątek nieruchomy, a częściowo i ruchomy. Ojciec po aresztowaniu go 15.X.1939 r. więziony był najpierw w Bydgoszczy, a od kwietnia 1940 r. deportowany do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen, a następnie Mauthausen-Guzen. W 1943 r. Niemcy wykwaterowali z mieszkania moją Matkę wraz z moim rodzeństwem (4 braci i 1 siostra). Brat Julian ps. "Iskra" i Adam ps. Pepin~~Mały~~ należeli również do tej samej tajnej drużyny co i ja. Brat Julian, zagrożony aresztowaniem, zbiegł do lasu do oddziału "Jedlina". Siostra uszczęszczała na tajne komplety szkoleniowe.

Po odzyskaniu niepodległości ukończyłem w Nakle gimnazjum, a następnie w 1950 r. Liceum Budowlane w Toruniu. W 1958 r. w Gdańsku przed Państwową Komisją zdałem egzamin kwalifikacyjny i otrzymałem tytuł "Budowniczego".

Po ukończeniu szkół pracowałem przez 32 lata w budownictwie przemysłowym na różnych stanowiskach.

Od kwietnia 1950 r. jestem żonaty z Genowefą z domu Świątlik, z którą mam trzech synów.

Marian Sytek
/Marian Sytek

Toruń, dnia 10 stycznia 1990 r.

R E L A C J AC Z Ł O N K A K O N S P I R A C J I

Ja, niżej podpisany Marian S Y T E K, urodziłem się 2 lipca 1922 w Nakle nad Notecią, z ojca Jana Sytka i Joanny Sytek z domu Łanięckiej. Ojciec mój był kupcem i członkiem zarządu miejscowego Banku Ludowego i Nakielskiej Fabryki Maszyn, poza tym jako b. powstaniec wielkopolski należał do Towarzystwa Powstańców i Wojaków. Matka moja należała do różnych stowarzyszeń charytatywnych i jako była uczestniczka strajków szkolnych do Towarzystwa Pomocy Naukowej im. Marcinkowskiego.

Obecnie od 1950 roku mieszkam w Toruniu, mój adres: Toruń,

Przed wojną uczęszczałem do gimnazjum im. Bolesława Krzywoustego w Nakle i byłem członkiem Gimnazjalnej Drużyny Harcerskiej.

W dniu wybuchu 2-ej wojny światowej razem z Ojcem opuściłem dom rodzinny. Ojciec mój udał się do swej jednostki wojskowej w Inowrocławiu, a ja do rodziny na Pażukach. W miejscowości Łosońki koło Mogilna przystałem do organizowanej przez porucznika Poskuszynego z Poznania grupy ochotników, z którą razem z wycofującymi się jednostkami Wojska Polskiego, trasą przez Kleczew, Slesin, Kłodawę, Krośnice, Kutno podążaliśmy w kierunku Warszawy. W czasie jednego z nalotów odłamek bomby ranił mi lewe podudzie.

Po rozbiciu oddziałów wojskowych nad Bzurą por. Poskuszyn rozwiązuje grupę. i każdy na własną rękę starał się uniknąć spotkania z Niemcami. Mnie udało się przyłączyć do grupy uciekinierów z Poznańskiego i szczęśliwie wrócić 25.X.1939 r. do domu do Nakła.

Ojca w domu już nie zastałem, bo 15.X.1939 r. aresztowano go, a ja musiałem się przez jakiś czas ukrywać. W nocy z 9 na 10 listopada 1939 r. dom nasz został otoczony przez Niemców z "Selbstschutz'u", przeprowadzono szczegółową rewizję, a mnie w tym czasie w osobnym pokoju, przesłuchiwał jedyny z całej grupy umundurowany ("SaSa") Niemiec. Całe przesłuchanie dotyczyło przedwojennej działalności, a w szczególności moich kontaktów z kolegą szkolnym Bagrowskim, którego Niemcy poszukiwali, jako uczestnika t.zw. "Krwawej Niedzieli" w Bydgoszczy. Bagrowski od 1938 r. mieszkał w Bydgoszczy. Nad ranem wyprowadzono mnie z domu mówiąc mej Mamie: "Kto z nami idzie ten już nie wraca". Nie wiem dlaczego, ale po dojściu

do Ryńku konwojujący mnie Volkdeutsche: Tanbauer, Pinke, Brzeziński i Brum kazali mi wracać do domu, napisać szczegółowy życiorys i czekać na wezwanie. Po jakimś czasie otrzymałem wezwanie do stawienia się u Niemca Karla Nabera, który oświadczył mi, że przejmuje interes moich rodziców, a ja jestem zobowiązany do pracy pod jego kierownictwem.

W sklepie Żelaza, prowadzonym przez Treuhänder'a Karla Nabera, pracowałem do końca kwietnia 1940 r., a następnie do 30 czerwca 1940 r. w firmie Kemna-Lenz jako robotnik przy budowie szosy. Od 1.7.1940 r. na polecenie urzędu pracy zostałem zatrudniony jako robotnik torowy w nakielskim odcinku drogowym Kolei Państwowych. W maju 1942 r. zostaje wysłany do Zblewa k/Starogardu, gdzie zostaje zatrudniony w kolejowym roboczym pociągu budowlanym, który jako roboczą jednostką ruchomą pracował na torach kolejowych całego okupowanego przez Niemców wschodu.

Od końca I. kwartału 1943 roku do sierpnia 1944 r. pociąg roboczy, w którym byłem zatrudniony, prowadził torowe roboty remontowe na terenach Wileńszczyzny, Litwy, Białorusi i Polesia, a następnie na terenie Prus Wschodnich i Pomorza. W połowie stycznia 1945 roku udaje mi się w Chojnicach uciec z tego pociągu i ostatnie tygodnie okupacji ukrywałem się u Kazimierza Kwiatkowskiego, mleczarza w Dzwiersznie koło Łobzenicy (Pow. Wyrzysk).

Działalność konspiracyjną, polegającą na różnego rodzaju spotkaniach, słuchaniu radia i t.p. rozpocząłem w gronie najbliższych i zaufanych kolegów w Nakle w końcu roku 1941. Na przełomie 1942/1943 zostałem zwerbowany do tajnej drużyny harcerskiej przez Stefana Adamskiego, pseudonim "Ula", przed którym w obecności Antoniego Brzezińskiego ps. "Kruk", złożyłem przysięgę przyjmując pseudonim "Bolek". Drużyna ta była podporządkowana dowódcy rejonu A.K. w Nakle

Do czasu wywiezienia mnie na roboty przymusowe w pociągu budowlanym na byłych wschodnich ziemiach polskich, uczestniczyłem w szkoleniu wojskowym sabotażowym i t.p. Pierwsze akcje sabotażowe w których uczestniczyłem, to sypanie piasku do nałęcz osi wagonowych i przecinanie węży hamulcowych. Podobne akcje prowadziłem dalej po wywiezieniu mnie na Litwę, w doraźnie zorganizowanej grupie Szalbierz, Dolecki, Więckowski. Pracując przy budowie stacji przetokowej w Palemonas koło Kowna w sierpniu 1943 r. poznałem pracownika organizacji "Podt" Leopolda Zemkę, pochodził on z Zagłębia, ale miał obywatelstwo węgierskie. Po pewnym okresie znajomości i jak się później okazało i obserwacji, skontaktował mnie z grupą robotnic przymusowych z Wilna. Grupata nazywająca się gama "Klasztor" albo "Cocielnia", a przewodziła jej nauczycielka z

Wilna Eugenia Barcucka ps. "Gienia". W grupie tej szkolenie wywiadowcze prowadził "Gienia", natomiast szkolenie wojskowe i sabotażowe dla kilku młodych ludzi, których nie znam, prowadził L. Zemka, a szkolenie minerskie niesłusznie mi Polak, mieszkający stale na Litwie Kowieńskiej w Ukmerge (Wilkomierz).

Do zadań grupy należało zbieranie wiadomości o ruchu pociągów, przelotowości torów, budowanych, umocnieniach na szlakach kolejowych i t.p.

Do moich codziennych obowiązków, jako znającego język niemiecki, należało zdobywanie aktualnego "Kaska" oraz tłumaczenie zdobytych niemieckich meldunków, pism i t.p.

Trzykrotnie wyjeżdżałem na t.zw. lewe papiery do kraju z pakunkiem konspiracyjnej prasy i ulotek. Przesyłki te dostarczałem bratu mojemu Julianowi ps. "Iskra".

Przy wyjeździe pociągu roboczego z Palemanas L. Zemka podał mi adresy kontaktowe, jeden w Sołach u miejscowego kolejarza, nazwisko chyba Gozdzej, a drugi w Brześciu n/Bugiem, ul. Wesoka chyba nr. 25.

Po wycofaniu naszego pociągu roboczego z terenów wschodnich, pracowałem w dalszym ciągu na torach, ale już na terenie b. Prus Wschodnich i na Pomorzu. Będąc na naszych terenach, mogłem sporadycznie bywać w Nakle n/Not. i uczestniczyć w spotkaniach informacyjnych i szkoleniowych.

Rodzina moja nie posiadała t.zw. III grupy. Niemcy skonfiskowali cały nasz majątek nieruchomy, a częściowo i ruchomy. Ojciec po aresztowaniu go 15.X.1939 r. więziony był najpierw w Bydgoszczy a od kwietnia 1940 r. deportowany do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen, a następnie Mauthausen-Guzen. W 1943 r. Niemcy wykwaterowali z mieszkania moją matkę wraz z moim rodzeństwem (4 braci i 1 siostra). Brat Julian ps. "Iskra" i Adam ps. Pepin należeli również do tej samej tajnej drużyny co i ja. Brat Julian, zagrożony aresztowaniem, zbiegł do lasu do oddziału "Jedlina". Siostra uczęszczała na tajne komplety szkoleniowe.

Po odzyskaniu niepodległości ukończyłem w Nakle gimnazjum, a następnie w 1950 r. Liceum Budowlane w Toruniu. W 1958 r. w Gdańsku przed Państwową Komisją zdałem egzamin kwalifikacyjny i otrzymałem tytuł "Budowniczego".

Po ukończeniu szkół pracowałem przez 32 lata w budownictwie przemysłowym na różnych stanowiskach.

./.

Od kwietnia 1950 r. jestem żoną z Genowefą z domu
Swietlik, z którą mam trzech synów.

Marian Sytek
/Marian Sytek/

Toruń, dnia stycznia 1990 r.

I/2 Dokumenty dotyczące osoby relatora - Sytek Marian

- Świadcstwo dojrzałości (Państwowego Liceum Budowlanego) Mariana Sytkę, Tomii, 23 czerwca 1950r., ksero k.1s.1
- Uprawnienia prawa budowlanego nr 3442/58 wydane przez Komitet do Spraw Urbanistyki i Architektury, Warszawa, 21 października 1958, ksero. k.1s.2
- Przepisanie Marianowi Sytkowi nagrody zespołowej II stopnia w dziedzinie postępu technicznego, Komitet Nacpród Państwowych, Warszawa, dnia 22 lipca 1961r. ksero. k.1s.3
- Legitymacja Odznaki Weterana Walk o Niepodległość, Warszawa 11 XI 1985;
 - upoważnienie do noszenia Odznaki Państwowej Okręgu Pomorskiego AK, Tomii 11 listopada 1986r.;
 - przepisanie Państwowego Medalu Kopernikowskiego, Tomii, września 1973, kserokopie k.1s.4
- Legitymacja w I-23121 odznaczenia Srebrnym Krzyżem Zasługi, Warszawa, 22 lipca 1961r.;
- legitymacja w 1278-73-3 odznaczenia Złotym Krzyżem Zasługi, Warszawa 25 września 1973r.;
- legitymacja w 381-80-11 odznaczenia Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Warszawa 12 marca 1980r.;
- legitymacja w 24-94-281 odznaczenia Krzyżem Armii Krajowej, Warszawa, 10 sierpnia 1984r., kserokopie k.1s.5
- Deklaracja wstąpienia do SZAK, Tomii, 17.01.1980r. ksero k.1s.6-4
- Rekomendacja soubora o przypisanie uprawnień kombi-

Łauklich, Tomi, 22.04.1990r.

k. 1 s. 8-9

- Pismo ŚZŻPK - Zarządu Głównego odmawiające przyjęcia akt Mariusz Bolesława Sylke, Warszawa

24 sierpnia 1990, ksero

k. 1 s. 10

- Mianowanie Mariusz Sylke na stopień kapłana,
11 listopada 1996r.

• Wznowienie na stopień podporucznika Wójtka Polkiego,
5 marca 2001 r., kserokopie.

k. 1 s. 11

2/2/6

PAŃSTWOWE LICEUM BUDOWLANE

w *Toruń*

ŚWIADECTWO DOJRZAŁOŚCI

Sytek Marian
(nazwisko i imię)

urodzony dnia *2 lipca* 19*22* r. w *Nadle w/ Włocławek*, powiat: *Włocławek*

po ukończeniu nauki w zakresie programu *trzy* letniego liceum budowlanego na wydziale *budowlanych*

zdał egzamin przed Państwową Komisją Egzaminacyjną, powołaną przez *Dyrekcję Okręgową Kolekcji Kawaleryjskiej* w *Toruń* pismem z dnia *24 maja* 19*50* r.

Nr *7066/50* i uzyskał prawo używania tytułu

TECHNIK BUDOWLANY

Świadectwo niniejsze uprawnia do studiów w szkołach wyższych w myśl art. 79 i 80 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415).

Toruń, dnia *23 czerwca* 19*50* r.

Nr *148.*

CZŁONKOWIE PAŃSTWOWEJ KOMISJI EGZAMINACYJNEJ:

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI EGZAMINACYJNEJ

Roman Sieniowski
Staszczak

Jan Buczynski

DYREKTOR

Jan Szwed
Jan Buczynski
And. Kowal

I/2/2
/11

Nr ewid. uprawn. 3442/58

U p r a w n i e n i a

z art. 364 prawa budowlanego

Ob. S Y T E K Marian Bolesław

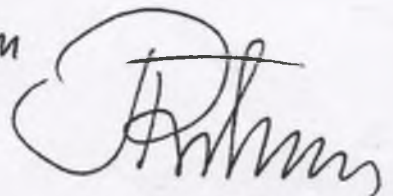
technik budowlany

urodz. dnia 2 lipca 1922 r. w Nakle

po wykazaniu się posiadaniem kwalifikacji określonych art. 364 rozporządzenia Prez. z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. z 1939 r. Nr. 34, poz. 216) oraz po złożeniu egzaminu przewidzianego w art. 361 lit. c.) tego rozporządzenia, **o t r z y m u j e** na podstawie art. 367 wymienionego prawa uprawnienia do:

1. kierowania robotami budowlanymi z wyjątkiem robót dotyczących budynków zabytkowych, pomników, budynków monumentalnych i budynków określonych w art. 358 powołanego rozporządzenia,
2. sporządzania projektów (planów) tych robót,
oraz otrzymuje tytuł **budowniczego**.

Prezes

dm

KOMITET NAGRÓD PAŃSTWOWYCH
W DZIEDZINIE
NAUKI, TECHNIKI ORAZ KULTURY I SZTUKI

PRZYJMAŁ
Marianowi Sytkowi
NAGRODĘ zespołową II STOPNIA

W DZIEDZINIE
*postępu technicznego za udział w kompleksowym projekcie
i realizacji Zakładu Włókien Szlucznyczych
"Ełana" w Tomnie*

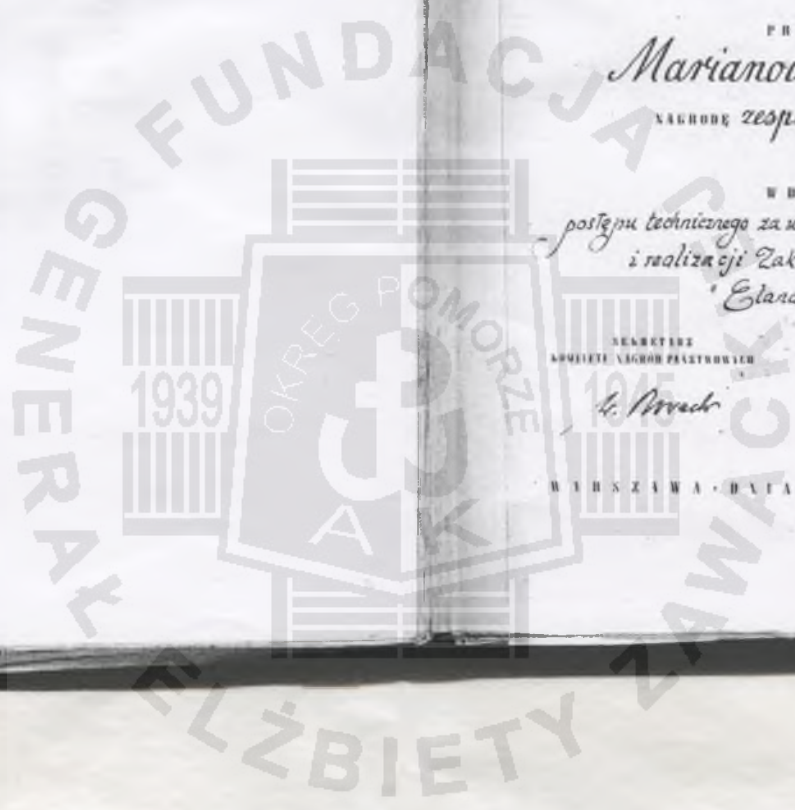
SEKRETARZ
KOMITETU NAGRÓD PAŃSTWOWYCH

H. Nowacki

PRZEDKORCZĄCY
KOMITET NAGRÓD PAŃSTWOWYCH

W. Rostkowski

WARSZAWA · DATA 22 LIPCA 1961 ROKU

02/2/I

Nazwisko . Sytek
 Imię . Marian
 Pseudonim "Bojownik"
 Przydział . Obw. "Wyrzyski"

jest upoważniony do noszenia

**ODZNAKI PAMIĄTKOWEJ
 OKRĘGU POMORSKIEGO
 ARMII KRAJOWEJ**

ZA KOMISJĘ ODZNAKI
[Signature]

Toruń, dnia 11 listopada 1986 r.

3. Mianowania na wyższy stopień wojskowy

stopień *podporucznik*

Rozkaz *1101/1182*

Nr *7 P 49*

stopień *kapral*

Rozkaz *Komendanta NW Toruń*

Nr *18.11.1986*

stopień *podporucznik*

Rozkaz *Post. Prezidenta RP*

Nr *14.01.2001*

[Signature]

podpis

W ROKU JUBILEUSZOWYM OBCHODÓW
 500-LECIA URODZIN

MIKOŁAJA KOPERNIKA

ZA AKTYWNY WIDZIAŁ W REALIZACJI
 PROGRAMU KOPERNIKOWSKIEGO

Ob. Sytkowi Marianowi

MEDAL TEN PRYZNAJE

MIEJSKI SPOŁECZNY KOMITET
 OBCHODÓW 500 ROCZNICY URODZIN
 MIKOŁAJA KOPERNIKA W TORUNIU

TORUŃ W ROKU 1973

OGÓLNOPOLSKI KOMITET
 FRONTU JEDNOŚCI NARODU
 OGÓLNOPOLSKI KOMITET
 OBCHODÓW 500 ROCZNICY
 URODZIN MIKOŁAJA KOPERNIKA
 W WARSZAWIE

przyznaje Obywatelowi

Marianowi Sytkowi

**PAMIĄTKOWY
 MEDAL KOPERNIKOWSKI**

za wkład ofiarnej pracy w realizację programu
 przygotowań miasta Torunia do obchodów
 500 rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika.
 Stanowi on wyraz uznania dla twórczego wysiłku,
 zaangażowania i społecznej, patriotycznej
 postawy.

Toruń, wrzesień 1973 r.

KIEROWNIK
 URZĘDU DO SPRAW KOMBATANTÓW
 I OSÓB REPRERESJONOWANYCH
 SEKRETARZ STANU

pryznaje

Panu (Pani) **HARIANOWI**

SYTEK

ODZNAKĘ

WETERANA WALK
 O WOLNOŚĆ I
 NIEZAWISZCIEŃ
 OJZYSTY

Warszawa, dnia 11.11.1995 r.

SEKRETARZ STANU

LID 19 93

Nr 933410

Ontvangen lidgeld

F

De National
 Beprijdelingscommissie

**EUROPESE CONFEDERATIE
 DER OUD-STRIDERS, BELGISCHE
 AFDELING, v.z.w.**

erkend door de Raad van Europa met raadgevend statut

Algemeen Secretariaat : Jos. VERDUYCKT
 Pl. de Ligny 25 - B-6338 Sombrette (Ligny) - T. 071-88 83 64
 A.S.L.K. 001-0406189-29
 P.C.R. 000-0822212-40

M. Sytek HARIAN

Ul. Grabuskiego, 18

87-107 Toruń

12/1
POLSKA RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr I-23121

WARSZAWA

dn. 22 lipca 1964 r.

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 22 lipca 1964 r.

odznaczony(a) został(a)

Ob. SYTEK

Marian s. Jana

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA

WARSZAWA

dn. 25 września 1973 r.

POLSKA RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr 1278-73-3

WARSZAWA

dn. 25 września 1973 r.

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 25 września 1973 r.

odznaczony (a) został (a)

Ob. SYTEK

Marian s. Jana

ZŁOTYM
KRZYŻEM ZASŁUGI

PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA

POLSKA RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr 381-80-11

WARSZAWA

dn. 12 marca 1980 r.

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 12 marca 1980 r.

odznaczony/a został/a

Ob. SYTEK

Marian s. Jana

KRZYŻEM KAWALERSKIM
ORDERU ODRODZENIA POLSKI

PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA

RZECZPOSPOLITA POLSKA

LEGITYMACJA

Nr. 24-94-291

Warszawa

dnia 10 sierpnia 1994 r.

POSTANOWIENIEM

z dnia 10 sierpnia 1994 r.

Pan SYTEK

Marian s. Jana

odznaczony/a został/a

KRZYŻEM
ARMII KRAJOWEJ

PREZYDENT
RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S-4.

I/2/1 5-4⁶

.....Kolo, Srodowisko.....
.....T.C.U.N.....

DEKLARACJA

Zgłaszam uczestnictwo w Stowarzyszeniu Żołnierzy Armii Krajowej i zobowiązuje się do przestrzegania Statutu Stowarzyszenia

data. 17.1.1990 ..Marian Sytek..... *Marian Sytek*
/ imię i nazwisko / / podpis /
adres ..ul. A. Grabowskiego 12
..87110 T.C.U.N.....
telefon ..✓.....

ARKUSZ EWIDENCYJNY

1. Nazwisko i imię... SYTEK MARIAN.....
/ literami drukowanymi /
2. Dla mężatek nazwisko panięskie ✓
3. Data i miejsce urodzenia 2.07.1922 NAKT.O. n. Ncteria
4. Imiona rodziców ..Jan i Joanna z d. Janieka
5. Pseudonimy ..Balek
6. Data wstąpienia do :
 - a. SZP ..
 - b. ZWZ-AK ..1942/1943
 - c. Organizacje scalone, podporządkowane, współdziałające ..
7. Przydział organizacyjny *Obieg K. m.ński, Obwód Wyszki*
u. Stado. T. n. Rejon. Nakt. y. S. siek
...i. Obieg W. lenski. oddział. Cegielnia - Stado. T. n. Polemca
/ np. okręg, inspektorat, obwód, rejon, placówka, oddział, pluton, kompania, batalion, pułk, brygada, dywizja lub inny rodzaj działalności /
8. Odznaczenia uzyskane w AK ✓
.....
/ nr dec. i data wystawienia, przez kogo nadane /

9. Imię (nazwisko)
Syrabiowski Stanisław na podstawie Decyzji Nadzwyczajnej
z dn. XIX-XX-1988-89 Str. 119 art. Przewidywano: Marcin, Roman
Czesławewski (Str. 126, 127) art. III - przynależność: Marcin Syrales

/ nr leg. i data wystawienia, przez kogo nadane / 11.01.90

- 10. Przebieg służby /czasokres, nazwa, funkcja/:
 - a. do 1939r.
 - b. SZP, ZWZ-AK 1943-1945. żołnierz szeregowy
starszy. Szeregowiec i AK.
 - c. P.S.Z. na Zachodzie

11. Karta Kombatantska /nr, data wystawienia, przez kogo wydana/
.....

- 12. Represjonowany /rodzaj/ :
 - a. d.IX.1939r. - 15.I. 1945r.
 - b. Po 15.I.1945r. ~~.....~~

Wiarygodność powyższych danych potwierdzam podpisem
..... *Stanisław Syrales*

KOMISJA WERYFIKACYJNA Koła Stow. Żołnierzy AK w Tomi
/ Koła, Srodowiska /

P twierdza się dane z niniejszej deklaracji i posiadanie do uzyska-
nia uprawnień członkowskich Stowarzyszenia Żołnierzy Armii Krajowej
..... Tomi dnia 11.01.90

- / miejscowość, data /
- Nazwisko i imię 1. *J. Curyz*
- osobom 2. *L. Kudarski*
3. *Stanisław Curyz ps. Adam*

Przyjęty w poczet członków zwyczajnych Stowarzyszenia Żołnierzy
Armii Krajowej Ser. 17.01.1990

- / nr ewidencyjny, miejscowość, data /
- ZARZĄD OKRĘGU
- Nazwisko i imię 1. *J. Curyz*
- osobom 2. *L. Kudarski*
3. *Stanisław Curyz ps. Adam*

5-4 8
I/e/3

Stowarzyszenie
Ludzi Armii Krajowej
Okręgu Toruń

Toruń dn. 22.04.1990

(Miejscowość, data)
5-4
(numer ewidencyjny)

(Stempel stowarzyszenia)

REKOMENDACJA

wniosku o przyznanie uprawnień kombatanckich przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej

W wyniku weryfikacji wniosku i załączonych dowodów w sprawie przyznania uprawnień kombatanckich przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatanatów (Dz. U. nr 16, poz. 122, z późn. zm.) stwierdza się co następuje:

1. Wnioskodawca: *Marian Sytek ur. 02.07.1922r. Nakło n/Notecia*
- a) *S. Jana i Joanny z d. Łanicka*
(Imię, nazwisko, data i miejsca urodzenia – wypełnić literami drukowanymi)
- b) *M. A. Grabowskiego 12 - 87-100 Toruń*
(nazwisko paniąskie dla mężatek, imiona rodziców)
- c) *(adres zamieszkania)*

2. Za udokumentowane i wiarygodne uznane zostały następujące rodzaje działalności:
- prop. kierownik od stycznia 1943r. do stycznia 1945r - druch*
marca (kombatanckiej)
- Szarych Szeregów - następnie czł. grupy dywersyjnej "Klasztor" na terenie parowozowni "Palenikonas" k/Konina - (znanej mi osobicie - przyp. czł. Komisji Keryf.) gdzie byli zatrudnieni w tzw. "Bauzynie" Polacy (Rzeczni)*
- b) (zaliczanej do uprawnień kombatanckich)
jak pkt. 3

3. Uzasadnienie rekomendacji:
- a) *Brak zaufania do władz zbrodni.*
(przyczyny nie ubiegania się o uprawnienie kombatanckie lub odmowy ich przyznania)

- prop. kierownik od marca*
b) *od stycznia 1943 do sierpnia 1945 - dr. 5252.*
(propozycje w sprawie zaliczenia do działalności - uprawnień kombatanckich - w latach i miesiącach, z podaniem rodzajów i okresów działalności)
- od sierpnia 1943 do stycznia 1945 - czł. grupy dywersyjnej AK - zwiadowca Razem Adk. W-w-cy*

4. Uwagi: (wynikające z dowodów i opinii środowiska) *jest czynnym członkiem SZIAK*
KaTo Toruń -

5. Załączniki: (wymienić ilość, ew. tytuły) *Zyciorys, 2 zdjęcia, kwestionariusz ksero - publikacji, odcinek emerytury, deklaracja czł.*

Podpis Komisji Weryfikacyjnej
(Imiona, nazwiska, pieczęć)

Podpis upoważnionego członka
kierownictwa stowarzyszenia (związku)
(pieczęćka)

Przew. Jan Czysz
czł. L. Wudzyński
czł. R. Gładki
coll. M. Koczyński

Toruniu

Leszek Michałowski

I/e/4⁹

**MINISTERSTWO
PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

.....
data wpływu rekomendacji do Biura ds Kombatantów

.....
numer ewidencyjny

POSTANOWIENIE

**Pełnomocnika Ministra Pracy i Polityki Socjalnej
Dyrektora Biura do Spraw Kombatantów**

1. Zwrócenie wniosku w celu uzupełnienia :
.....
(przyczyny zwrotu – zakres uzupełnień)
2. Przekazanie wniosku do Zespołu Opiniodawczego:
.....
(cel przekazania)
3. Wystąpienie do instytucji (organizacji):
.....
(nazwa Instytucji – organizacji, cele wystąpienia)
4. Wnioski:
.....
(imię, nazwisko referenta sprawy) Podpis Pełnomocnika, data

DECYZJA

MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

Na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. nr 16, poz. 122, z późn. zm.) postanawiam:

1. Przyznać uprawnienia określone w ustawie
(nazwisko, imię)
oraz zaliczyć mu
(rodzaje działalności, okresy w latach i miesiącach oraz łącznie)
2. Odmówić przyznania uprawnień określonych w ustawie z przyczyn, o których mowa we wniosku Pełnomocnika – Dyrektora Biura ds Kombatantów.

.....
podpis, data

DOKUMENTACJA SPRAWY

1. Dokumenty pozostawione w aktach:
(liczba, rodzaje)
2. Dokumenty zwrócone:
(wymienić rodzaje dokumentów oraz adresów)
3. Pokwitowanie odbioru dokumentu zawierającego decyzję Ministra:
(rodzaj i numer dokumentu, sposób doręczenia, data)

16
I/2/5

Warszawa, dnia 24 sierpnia 1990

SWIATOWY ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY
ARMII KRAJOWEJ
ZARZĄD GŁÓWNY
00-021 Warszawa, ul. Złota 81

h. 3693/90

Swiatowy Związek Żołnierzy
Armii Krajowej
Okręg w Toruniu
TORUŃ

Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej Biuro d/s Kombatan-
tantów nie przyjęło akt Mariana Bolesława SYTKA.
Wnioskodawca działał od marca 1943 do stycznia 1945 w formacji
"Szare Szeregi" na terenie Nakła n/Notecią.

Należy przedstawić odpowiednie zaświadczenie Kwatery Głów-
nej ZHP /stwierdzające, że wnioskodawca był członkiem drużyny
harcerskiej Stefana Damskiego, wchodzącej w skład Szarych Szeregów.

Akta zwracamy.

Helińskiego!

załącznik

kompl. akt

SEKRETARZ
Zarządu Głównego

Bronisław Ciszewicz
Bronisław Ciszewicz

Również p. Damskiego!

*27.09.90. Komenda Główna ZHP W-wa ul. Żurajska 15
w Archiwum ~~z~~ wiodącym "Helińskiego" - w u
"Damskiego" - sugestia wykonać dokumentację
już nie bez tego pilnować!*

R. Gieszczyński

W ROKU JUBILEUSZOWYM OBCHODÓW
500-LECIA URODZIN

MIKOŁAJA KOPERNIKA

ZA AKTYWNY UDZIAŁ W REALIZACJI
PROGRAMU KOPERNIKOWSKIEGO

Ob. **Sytkowi Marianowi**

MEDAL TEN PRYZNAJE

MIEJSKI SPOŁECZNY KOMITET
OBCHODÓW 500 ROCZNICY URODZIN
MIKOŁAJA KOPERNIKA W TORUNIU

TORUŃ W ROKU 1973

7/2/10 M

**SILY ZBROJNE
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

ROZKAZEM KOMENDANTA

mianował

nie będącego w czynnej służbie wojskowej

.....
Pana **Marian S.**

na stopień

KAPITAŁA

11 stycznia 2001 r.

KOMENDANT
Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego
Bydgoszcz
plk dypl. Antoni Dębiński

TORUŃ, 11-13.1973 r.

**SILY ZBROJNE
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

mianował

nie będącego w czynnej służbie wojskowej

.....
kpr. Marian SYTEK s. Jana

na stopień

PODPORUCZNIKA WOJSKA POLSKIEGO

z dniem **17 stycznia 2001 r.**

**SZEF
WOJEWÓDZKIEGO SZTABU WOJSKOWEGO
BYDGOSZCZ**

plk dypl. Antoni DĘBIŃSKI

5 marca 2001 r.
(data)

II Materiały uzupełniające relexę: Sytek Marian

- Zaproszenie Powiatowego Komitetu Daru Dobroczyn-
nia Armii oraz potwierdzenie wpłaty, wyrytek
14 paźd. 1936r., kseno. k.1 s.1-2
- Informacja o zawodach Bractwa Strzeleckiego
(Kurkowego), brak podania źródła i daty,
kseno. k.1 s.3
- Biogram Jana Sytka, ojca Mariama, Katowice
23.11.1965r., kseno. k.1 s.4
- Życiorys powstania wielkopolskiego i wzięcia
politycznego Jana Sytka, 22 kwietnia 1969r. kseno k.1 s.5
- Zawiadzenie nr 1849 wydane przez Centralne
Archiwum Wojskowe, Warszawa 20 kwietnia 1965;
• legitymacja nr 11-70-130 odznaczenia Medalem
Kwyciostwa i Waleści 1965, Warszawa 3 marca
1970;
• legitymacja nr k-56525 odznaczenia Wielko-
polskim Krzyżem Powstańcym, Warszawa, 18 gru-
dnia 1968r.
• legitymacja nr 12-95-138 pośmiertnego odznacze-
nia Krzyżem Osowieckim, Warszawa 5 maja 1995,
ksenokopie. k.1 s.6-7
- Nekrologi i zdjęcie Jana Sytka, kseno. k.1 s.8
- Nekrologi i zdjęcie Joanny Sytek (matki Maria-
na Sytka) oraz jej rodziców, kseno. k.1 s.9
- Zdjęcia, zawiadzenia, legitymacje i wycinki z pra-
sy dot. brata Adama Sytka, kseno. k.25 s.10-11

- Muriel Benedykt, Chwaliszewski Roman, Formy działalności konspiracyjnej Obwodu AK w Wykrytku [w:] Rocznik madołstecki, t. XIX-XX, 1988-89, kseno, na. doupin
epreuztawu odbitke legitymacji wystawionej na nazwisko Mariana Sytko, kseno.

- Themseceue z jazyka niemieckiego ^{pisma} potwierdza jego przebywanie w obozach koncentracyjnych, Pomara 12 sierpnia 1988, kseno.

- Ukrywanie relacji Mariana Sytko, Tomi, 15 IV 2002r., odpis.

k. 2 s. 12-13

k. 1 s. 14

k. 1 s. 15

4/6 1

D r u k i !

Wz.

Jan Sytek

POWIATOWY KOMITET DARU
DOZBROJENIA ARMII

WYRZYSK, D. 14 PAŹDZ. 1936R.

ZAPROSZENIE.

W ZWIĄZKU Z ROBYTEM NACZELNEGO WODZA NA UROCZYSTOŚCIACH W WYRZYSKU UPRIEMIE PROSIMY (WSPANIA) O WZIĘCIE UDZIAŁU W ŚNIADANIU, WYDANYM PRZEZ KOMITET DLA NACZELNEGO WODZA, KTÓRE ODBĘDZIE SIĘ PO ZAKOŃCZENIU TYCH UROCZYSTOŚCI O GODZINIE 13,30 W SALI STRZELNICY. - 15. XI. 36

WZIĘCIE UDZIAŁU ZECHCE JWPANU POTWIERDZIĆ NA ZAŁĄCZONYM BLANKIECIE ORAZ PRZEKAZAĆ NA KOSZTY KWOTĘ ZŁOTYCH 10,- STRÓJ CEMNY.

PREZYDIUM KOMITETU :

(-) ST. NOWAK
SEKRETARZ

(-) J. DZWONKOWSKI
PREZES

Jan Sytek

WSPANIA

N' a k i e

POTWIERDZENIE DLA WPŁACAJĄCEGO

na wpłatę zł 10 gr —
w kwocie dziesięć złotych
gr —

na konto czekowe w Pocztovej Kasie Oszczędności

Właściciel konta:

Komunalna Kasa Oszczędności
powiatu wyrzyskiego

WYRZYSK

Konto czekowe Nr. 209.728

BRANO OPLATE

GR

Stempel datowy

Podpis urzędniczy:

Stoją uł Łonej²
Jan Sytek

Uroczystość
pomiarowa
ul. Pomorskiej
w Naleke nr 136
uł Łonej ul.?
Reakcja
Burmistrz
Trybuk
z chlebem
Jan Sytek
ojciec Mariana
Ch

chwalili: „wysoki poziom techniczny i moralny strażactwa pomorskiego”¹³⁵.

13 i 14 sierpnia 1939 r. odbył się Zjazd Zjednoczenia Bractwa Strzeleckiego (Kurkowego) Okręgu Bydgoskiego w Żninie, z udziałem Oddziałów z Nakła, Bydgoszczy, Inowrocławia, Szubina, Kcyni, Żnina oraz delegacji z Torunia. Na tradycyjnych zawodach strzeleckich Bracia Kurkowi z Nakła odnieśli pełny sukces. Jan Sytek i Józef Mrotek zdobyli dwa pierwsze miejsca w strzelaniu do tarcz płytkowych. Jan Sytek otrzymał również drugie miejsce w kategorii strzelania do tarcz wolnorecznych¹³⁶. Wyróżnili się również inni naklejscy strzelcy: Zieliński, Bobowski, Cieślawski, Piątkowski, Ziemiak, Pieczyński, Sroka. Zwycięzcy przeznaczili uzyskane nagrody pieniężne na Fundusz Obrony Narodowej, a Jan Sytek ofiarował dodatkowo na ten cel swój złoty sygnet.

Tuż przed wybuchem wojny, w sierpniu 1939 r. członkowie naklejskiego Kola Związku Towarzystw i Wojaków DOK VII w Poznaniu, złożyli uroczystą przysięgę walki z germańskim najeźdźcą, skupieni przy swoim historycznym sztandarze z wyhaftowanym Czerwonym Gryfem i powstającą rogatywką¹³⁷. Jednak obok tych pięknych i zarazem patriotycznych uroczystości toczyło się codzienne życie mieszkańców Nakła i regionu. W końcu lipca odbyły się wybory do Rady Powiatowej w Wyrzysku, w której mieli zasiadać przedstawiciele Nakła: znany nam działacz Bractwa Kurkowego, kupiec Jan Sytek oraz dwaj rzemieślnicy: Zenon Sikorzynski i Teofil Tombowski, natomiast z naklejskiej grupy wiejskiej reprezentantami mieli stać się chłopci: Walerian Górski i Waclaw Januszewski. Nie objęli oni jednak nigdy z powodu wybuchu wojny tych tak ważnych funkcji społecznych¹³⁸. Z zalem społeczeństwo i młodzież żegnało swych ulubionych nauczycieli licealnych: prof. Lauferskiego, przeniesionego do Bydgoszczy i prof. Magiera — do Inowrocławia¹³⁹. Komitet pomocy Dzieciom i Młodzieży zorganizował ostatnie przed wojną kolonie, obozy i półkolonie dla 486 niezamożnych dzieci, podobne kolonie w pobliskim Slesinie dla 300 dzieci ufundowało Stowarzyszenie „Caritas”¹⁴⁰. Nadal płynęły ofiary na Fundusz Obrony Narodowej, świadczyli na ten cel również ludzie niezamożni, np. Związek

3

ski, który pełnił funkcję burmistrza Nakła do marca 1950 r. Nowym wiceburmistrzem, na miejsce Eugeniusza Sitkiewicza z SD, został Waclaw Dutkiewicz z PPR. Sekretarzem Zarządu Miejskiego pozostał członek SD Józef Bukowski. W skład nowo utworzonego Kolegium Zarządu Miejskiego weszli: Adam Gawłowicz (PPR), Jan Sytek (SD), Faustyn Brukwicki (PPS) i Bolesław Witkowski (SL). Zmienił się dotychczasowy skład MRN i jej prezydium. Prezydium tworzyli: Józef Wołosz — przewodniczący (PPS), Aleksander Wolski (PPS), Stanisław Janowiak (SD), Ludwik Pieprz (SD), Konstanty Ziętek (PPR) — członkowie. W skład MRN weszli z PPR — Ignacy Koperski, Józef Waszak i Leon Bembnista, z PPS — Stanisław Nowak i Mieczysław Szkudliński, z SD — Eugeniusz Sitkiewicz, Jan Knach i Zygmunt Podciborski, ze związków zawodowych — Jan Babina. MRN łącznie liczyła 16 członków, w tym 4 z PPR, 5 z PPS, 5 z SD, 1 z SL i 1 ze związków zawodowych. W czerwcu MRN liczyła 20 członków. Nowymi członkami MRN zostali: Józef Stencel (SL), Jan Marć (SL), Bronisław Jankowski (SD). Ówczesny skład partyjny MRN był następujący: 4 z PPR, 4 z PPS, 9 z SD, 3 z SL. Zasiadł socjalny przedstawiał się następująco: robotnicy — 1, rzemieślnicy — 7, kupcy — 3, rolnicy — 4, pracownicy umysłowi — 4, lekarze — 1¹⁰.

Liczba radnych w latach 1947—1950 wzrosła do 32 osób. W tych latach ulegał zmianie również skład partyjny Rady. Po 1948 r. (po zjednoczeniu PPR i PPS) był on korzystny dla PZPR. Warto tu nadmienić, iż w składzie osobowym MRN dochodziło do częstych zmian personalnych. Było to zjawisko negatywne w działalności lokalnej władzy państwowej. W marcu 1948 r. powołano niesłusznie mandat radnego księdza proboszcza Klimateckiego rzekomo z powodu jego nieregularnego udziału w posiedzeniach MRN. W okresie lat 1945—1950 przewodniczyli MRN: Józef Wołosz (PPS) do lipca 1946 r., a następnie do czerwca 1950 r. Feliks Kędziński (PPS, a następnie PZPR). W maju 1947 r. w Zarządzie Miejskim pracowało 48 osób, w tym 4 członków PPR, 13 z PPS, 9 z SD i 22 bezpartyjnych.

Główną rolę w życiu politycznym Nakła, od jego pierwszych

S Y T E K Jan

ur.: 13.1.1892 r.

zam.: Nekło Wlkp., ul. Rydgoska 49

aresztowany: 15.10.1939 r.

wolniony: 5. 5.1945 r.

Uczestnik POWSTANIA WIELKOPOL-
SKIEGO więziony do dnia 25.11.

1939 r. w Bydgoszczy, skąd wy-

wieziony został do obozu koncentracyjnego SACHSENHAUSEN, gdzie
przebywał na bloku 18-tych pod numerem rejestracyjnym 2880.

W czerwcu 1940 r. przeniesiony zostaje do obozu koncentracyj-
nego GUSEN i zarejestrowany pod numerem 48650, przebywał na
blokach 10, 1, 11 i 0.

Razem z nim więzieni byli: BRAMORSKI Zygmunt, MARCINIAK Fran-
ciszek, KOSMALA Roman, KLÓSKOWSKI Florjan, ZYGMANTOWSKI Zdzis-
ław, CHOJNACKI Maksymilian, KAPEZZYŃSKI Andrzej, OSICKI
Roman.

Początkowo pracował w kamieniołomach GUSEN i KASTENHOFEN,
następnie w komendzie GERATEKAMMER, STROMSTOPFER, a w końcu
w ERDKONTROLLE w zakładach zbrojeniowych STEYERA.

Z oprawców obozowych zapamiętał nazwiska:

z szeregów SS - CHMIELEWSKI, SEIDLER, KLUGE i KILDERMANN,
z więźniów - kapłan: SUGENHICK, SCHMIDT, STROSKI, LIPIN-
SKI, TYCZYŃSKI, ŻABA.

Brał udział w akcji polityczno-wychowawczej podtrzymującej
ducha wśród więźniów.

Z przesyłanych zasługujących na upamiętnienie podaje:

- 1) straszną noc za ucieczkę więźnia NOWAKA, a szczegól-
nie znaczenie się i katowanie kol.ZWISLIŃSKIEGO Ka-
sимиєrza,
- 2) zamordowanie kol.SBIRIŃSKIEGO z Makla przez kapłana WOO-
GEBICKA,
- 3) bicie pałką po głowach, powodując okaleczenia czaszki
- 4) spędzenie więźniów do sztolni podczas szturmów lotni-
caych, w trakcie czego więźniowie pędzeni łazali sobie
nogi, co również miała miejsce u niego.

O-pis niniejszy sporządzony został w 6-ciu egzemplarzach,
z których 5 przeznaczone jest dla KSIĘGI GUSEN tomu IX-go
a jeden egzemplarz dla zainteresowanego.

Katowice, dnia 23.11.1965 r.

Viceprezes Zarządu Okręgu:

(S. Nowiak)

Z y c i o r y s

Powstaniec Wielkopolskiego i więzień polityczny Jana Sytka z Nakła ul. Bydgoska 49 nr. legitymacji ZBOWIDU 7501 GY.

Urodziłem się dnia 13.I.1892 r. w osadzie Stawek gr. Junczewo pow. Żnin z ojca Antoniego i Matki Antoniny z Osinskich.

Rodzice moi posiadali gospodarstwo rolne. Wczternastym roku życia ukończyłem szkołę podstawową w Świętkowie pow. Żnin.

Wpiętnastym roku życia rozpocząłem pracę w piekarnictwie a następnie w handlu.

W roku 1914-tym z chwilą wybuchu pierwszej wojny światowej zaciągnięty zostałem do wojska niemieckiego skąd wróciłem pod koniec 1918 roku.

Po wybuchu powstania Wielkopolskiego gdy front zbliżał się do granic powiatu żnińskiego wstąpiłem w szeregi powstańców dnia 1.I.1919 roku do kompanii Junczewskiej której dowódcą był Stefan Kubiak i z tą kompanią uczestniczyłem w zdobywaniu Żnina, Szubina, Rynarzewa i szeregu miejscowości tych powiatów. Po reorganizacji oddziałów powstańczych pozostałem nadal w szeregach wojska Polskiego aż do sierpnia tegoż roku, gdyż w tym okresie zwalniano starsze roczniki zatem i ja uzyskałem zwolnienie co miało miejsce w garnizonie Gnieźnieńskim.

Po zwolnieniu z wojska wróciłem do handlu a w kwietniu 1920 roku osiadłem w Nakle jako kupiec samodzielny branży żelaznej. Jako podoficer rezerwy zostałem raz jeszcze powołany do wojska w mieście maju 1920 roku, a po skończonej wojnie tegoż roku w październiku wróciłem ostatecznie do mego przedsiębiorstwa handlowego w Nakle. Zamykając okres powstania Wielkopolskiego i żołnierki, wspominam go z przeświadczeniem o dobrze spełnionym obowiązku wobec ojczyzny.

W roku 1921 ożeniłem się z Joanną z Łanieckich i w okresie międzywojennym wychowaliśmy szóstoro dzieci z czego pięciu synów zajmuje odpowiednie stanowiska pracując dla Polski.

W roku 1930 na skutek licznych zajęć ubocznych i społecznych żona moja przejęła nasze przedsiębiorstwo handlowe a ja objąłem stanowisko członka zarządu w spółdzielczym banku ludowym w Nakle i na tym stanowisku zastała mnie okupacja hitlerowska. Dnia 15 października 1939 roku jako społecznik: powstaniec Wielkopolski, radny miasta Nakła, członek związku Żółtych Zachodniego i wielu innych organizacji zostałem aresztowany i odstawiony do dyspozycji gestapo Bydgoszcz, następnie w kwietniu 1940 roku zostałem deportowany do obozów koncentracyjnych: Sachsenhausen i Mauthausen-Gusen gdzie po przeszło pięciu latach ciężkich nie ludzkich warunków obozowych oswobodziły nas wojska Alianckie dnia 5.V.1945 roku. Na skutek złamanej nogi i ogólnego osłabienia pozostałem w polowym szpitalu Amerykańskim do połowy lipca tegoż roku poczym z pomocą szczerze byłym żołnierzem do transportu i w dniu 25.VII.1945 dotarłem do punktu repatriacyjnego w Działoszynie skąd po załatwieniu formalności wyjechałem do Nakła do rodziny. Wspominając przeżyte lata w warunkach nie ludzkich gdzie traktowano ludzi gorzej od zwierząt mamy dla kolegów (wspólnie) doli, którzy zachowali godność człowieczeństwa, szacunek braterski, i w rocznicę naszego oswobodzenia urządzamy sobie koleżeńskie spotkania poza ZBOWIDEM gdyż niema unas sekcji obozowiczów.

W czasie okupacji żaden z członków mej rodziny nie wyparł się swej narodowości, pozostając zawsze jawnymi Polakami co jest moją dumą i sytyfikacją za przebyte cierpienia.

Obecnie jako inwalida obozowy nie jestem już zdolny do pracy społecznej i nie pozwala mi na to czas musząc się opiekować schorzałą żoną jedynie w latach 1945 - 1943 byłem członkiem Prezydium Miejskiej Rady Narodowej

Niniejszy życiorys zamykam w dniu 22 kwietnia 1969 roku.

Jana Sytko

II/7 6

CENTRALNE ARCHIWUM
WOJSKOWE

Nr 1849 Ch. II.

dnia 20 KW. 1965 196... r.

Warszawa, ul. Czarnieckiego 51

Nr wch.

Obywatel

Jan SYTEK

Nakło n/Not.

ul. Bydgoska 49

Z a ś w i a d c z e n i e

dotyczy:

Zaświadcza się, że ob. Jan SYTEK s. Antoniego, ur. 13.01.1892 r. był zweryfikowany przed 1939 r. jako powstaniec wielkopolski i ujęty w ewidencji Biura Historycznego DOK-VII w Poznaniu pod nr 20373.

Podstawa: Kartoteka BH DOK-VII.

Z E F
ARCHIWUM WOJSKOWEGO

USG - Zain. 710j - XI. 1964 - 154 43753

POLSKA RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr L-56525

WARSZAWA

dn. 18 grudnia 19 68 r.

POLSKA RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr 11-70-130

WARSZAWA

dn. 3 MARCA 19 70 r.

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

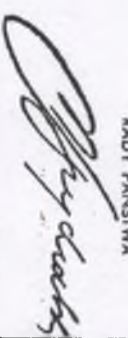
odznaczony(ego) zostł(ła)

Ob. SYTEK

Jan s. Antoniego

WIELKOPOLSKIM
KRZYŻEM POWSTANCZYM

PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 3 MARCA 1970 r.

odznaczony(ego) zostł(ła)

Ob. SYTEK

Jan s. Antoniego

MEDALEM
ZWYCIĘSTWA I WOLNOŚCI
1945 r.

PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA

POWSTANIE WIELKOPOLSKIE
1918 - 1919

*Wojownik - 250-ty
miejscowy Powstania
Wielkopolskiego w celu
zakonstrowania, m. in. w
Koskowie, w dniu, przed
i 'Rygnosno' (wolk
o wotri) wokol
Kampowia Gmorskiego
Rozwodki*

Jan Sytek

*27 XII
1918*

RYSZARD ZIELIŃSKI

POWSTANIE
WIELKOPOLSKIE
1918 - 1919

WYDAWNICTWO
MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

RZECZPOSPOLITA POLSKA

POSTANOWIENIEM

z dnia 5 maja 1995 r.

LEGITYMACJA

Pan SYTEK

Jan s. Antoniego

odznaczony został
pośmiertnie

KRZYŻEM OŚWIĘCIMSKIM

Nr 12-95-138

Warszawa

dnia 5 maja 1995 r.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lech Wałęsa

Lech Wałęsa

†
Dnia 10 stycznia 1970 r. zasnął w Bogu, opatrzony Sakramentami św. mój najukochańszy mąż, troskliwy ojciec, teść, wujek i dziadek śp.

Jan Sytek

lat 78
powstaniec wielkopolski, b. więzień obozów koncentracyjnych Sachsenhausen i Gusen — odznaczony Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym.

Eksportacja zwłok z domu żałoby do kościoła parafialnego Św. Stanisława odbędzie się w dniu 14 stycznia 1970 r. o godz. 12.15. Po uroczystościach żałobnych nastąpi złożenie zwłok na cmentarzu parafialnym.

Msza św. żałobna za duszę zmarłego odprawiona zostanie 15 stycznia 1970 r. o godz. 8 w kościele Św. Stanisława.

O czym donosi w smutku pogrążona

ZONA Z RODZINĄ

W imieniu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej i Miejskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu w Nakle przesyłamy najserdeczniejsze współczucie z powodu zgonu zacnego Obywatela i byłego członka Prezydium MRN w Nakle.

Za Prezydium MKFJN
Przewodniczący

Za Prezydium MRN
Przewodniczący

/ Feliks Kędzierski /

/ Brunon Klimek /

Nakło, dnia 14 stycznia 1970r

Za złożone wyrazy współczucia z powodu zgonu

śp.

J a n a S y t k a

serdeczne podziękowania w imieniu Rodziny i własnym składam

JOANNA SYTKOWA

Nakło n/Notecią w styczniu 1970 r.

Joanna Sytek
z ul.
Laniecka
matka
Marianna Sytek

1900 r.
Lubomir Sawicki
z powodu zgonu ukochanej Matki
wzrostem zgonu i wdowi i zyskiej siwony
dla jej kochanej rodziny.
Wzrostem ze mił mojej uroczystości
i pogrzebu.
Przykroci i serdecznie współczucia
p. Rodzina i kochani
Wzrostem, 2. 5. 1970

✠

Dnia 19 października 1970 roku po długich i ciężkich cierpieniach opatrzona Sakramentami św. zmarła nasza najukochańsza matka, teściowa, babcia i ciocia śp.

Joanna Sytek

z domu Laniecka — lat 73

Ekspozycja zwłok z domu żałoby do kościoła parafialnego św. Stanisława odbędzie się w czwartek dnia 22 października 1970 roku o godzinie 12.15. Po uroczystościach żałobnych pogrzeb na cmentarzu parafialnym.

O czyta zawiadania w smutku pogrzebowym

RODZINA

Nakło n. Notecią, ul. Bydgoska 42. (20816)

Za złożone wyrazy współczucia z powodu śmierci
naszej ukochanej Matki

śp.
Joanny Sytek

serdeczne podziękowania składa Rodzina

Podpis posiadacza legitymacji

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
Organizacja harcerzy

Legitymacja Członka Starszyny

Ser. I L. 419

Druh Sytek

Imię Adam

ur. dn. 19 mies. 12 1925 r.

w Nakle powiat

jest podharcemistrem
mianowany Rozkazem Nacz. Harc.

L. 3 z dn. 15. 3. 1947 r.

posiada krzyż harcerski: Ser. P. II L. 63

Warszawa, dn. 16. 5. 1947 r.

m. p.

Naczelnik Harcerzy

ROK XLVI ● NR 2 ● 16-31.I.1972

15 LAT
BIURA
URZĄDZANIA
LASU
I PROJEKTÓW
LEŚNICTWA

Rozmowa
z dyrektorem
BULiPL
mgr. inż.
ADAMEM
SYTKIEM

Bieżący rok jest 15 rokiem istnienia Biura Urządzania Lasu i Projektów Leśnictwa w jego obecnym kształcie organizacyjnym. Warto przypomnieć, że przed 1957 rokiem istniały odrębne biura urządzania i pomiaru lasu przy każdym okręgowym zarządzie lasów państwowych oraz odrębne Biuro Projektów Leśnictwa, które zostały następnie połączone w jedno przedsiębiorstwo.

15 rocznica utworzenia Biura Urządzania Lasu i Projektów Leśnictwa jest okazją do sprezentowania ogłowi leśników dotychczasowego dorobku Biura i jego pracowników oraz zaznajomienia z aktualnymi zadaniami i problemami urządzania lasu, tej ważnej dziedziny, bez której trudno byłoby sobie wyobrazić racjonalną gospodarkę leśną.

Naszym rozmówcą i informatorem w tych sprawach jest dyrektor Biura Urządzania Lasu i Projektów Leśnictwa — mgr inż. Adam Sytek.

WYKAZ SŁUŻBY

Wpisywać tu, co nie jest umieszczone w innych rubrykach. Służbę wpisuje się w porządku chronologicznym, każda notatka przedłożona podpisuje i podkreśla.

Zastępowy Sytek Adam
2. 20. 12. 45
Pracownik Sytek Adam
2. 20. 12. 45
Komando Hufca w Nakle
2. 20. 12. 45
Od 5. 5. 1946
Komando Hufca w Nakle

ZASWIADCZENIE

ważne do dnia 31 grudnia 46 r.

Nazwisko Sytek

Imię Adam urodzony

dnia 12. mies. 12 roku 1925

jest harcerzem.

Wstąpił do Związku Harcerstwa Polskiego*) dnia 15. mies. 5.

roku 1937. Złożył przyrzeczenie

harcerskie dn. 20. / 9. 1937 r.

na ręce Adama Gutta

otrzymał krzyż harcerski L. 63

Seria P. II

Komendant Chorągwi Harcerzy

Wpisano w Nakle

dn. 3. 1. 1946 r.

(miejscowości)

*) wpisać datę wstąpienia do drużyny suchów (jeśli był suchem).

3

Sytek Adam — phm, czołowy działacz harcerski w Nakle po wojnie. Najpierw zastępowy „Słoni” 1 NDH, w latach 1946/47 jej drużynowy. W okresie od 1947 do 1948 hufcowy Kom. Hufca w Nakle. Studia leśne na UP w Poznaniu. Praca w Okr. Dyr. Lasów Państw. P Szczecinku i Toruniu. Zmarł nagle w 1989 r. i pochowany jest w Toruniu. Dobry harcerz i niezapomniany druh

*Hołam Brat Juliana i Mariam
Było 6 cze bracia i siostrze*

11

● Jakie najważniejsze osiągnięcia notuje na swoim koncie 1,5-tysięczna armia urzędniców w dotychczasowym okresie istnienia Biura?

▲ Niewątpliwie największym i najważniejszym osiągnięciem pracowników służby urządzania lasu w okresie samodzielnego istnienia Biura ULiPL jest wykonanie w latach 1956—1967 definitywnego urzędzenia lasu na całym areale lasów państwowych. Definitywne urzędzenie lasów zostało poprzedzone uporządkowaniem stanu posiadania oraz pracami geodezyjno-kartograficznymi. Podkreślić należy, że tego rodzaju prace zostały wykonane po raz pierwszy w historii polskiego leśnictwa przy zastosowaniu jednolitej metody pomiaru i z jednakowym stopniem dokładności. Jest to zasługa utworzonej w 1957 r. w BULiPL resortowej służby geodezyjnej. Wykonane prace geodezyjno-kartograficzne w zasadniczy sposób zdecydowały o stopniu dokładności prac urzędzeniowych, które, oparte na normalizacji wprowadzonej w 1957 r. Instrukcji urządzania lasu, dały bardzo dokładny materiał inwentaryzacyjny charakteryzujący zasoby państwowego gospodarstwa leśnego.

Aktualnie służba urządzania lasu BULiPL pracuje nad kolejnym cyklem prac rewizyjno-urzędzeniowych. Prace te są już poważnie zaawansowane. Z końcem I kwartału 1972 r. już 350 nadleśnictw będzie posiadało nowe plany urządzania gospodarstwa leśnego. Dla 100 dalszych nadleśnictw nowe plany są w trakcie opracowania.

● Powróćmy jednak do prac definitywnego urzędzenia lasu, które zostały zakończone w 1968 r. Jak można ocenić ich znaczenie i wpływ na bieżącą działalność państwowego gospodarstwa leśnego?

▲ Przede wszystkim należałoby stwierdzić, że poszczególne plany urzędzenia gospodarstwa leśnego są nie tylko aktualnie wykorzystywane przez nadleśnictwa w ich bieżących pracach, lecz również stanowią bogaty materiał statystyczno-informacyjny wykorzystywany dla szeregu prac studialnych prowadzonych przez IBL, Naczelny Zarząd Lasów Państwowych oraz Biuro Urządzania Lasu i Projektów Leśnictwa.

Wystarczy, że przypomnę tylko takie prace, jak:

— wykonana w latach 1968—1969 aktualizacja zasobów leśnych państwowego gospodarstwa leśnego,

— określenie potencjalnych możliwości produkcyjnych państwowego gospodarstwa leśnego oraz

— opracowywane aktualnie prognozy rozwoju państwowego gospodarstwa leśnego do roku 2000.

Pełne, zaktualizowane na jedną datę dane o zasobach państwowego gospodarstwa leśnego, uzyskane na podstawie definitywnego urzędzenia lasu, zostały opublikowane w Roczniku Statystycznym GUS 1971 r.

W szczególności warto podkreślić, że dane z definitywnego urzędzenia lasu, w porównaniu z analogicznymi

danymi z prowizorycznego urzędzenia lasu wykonanego w latach 1946—1954, wskazują na znaczny wzrost stopnia dokładności oceny zasobów leśnych.

● Proszę o podanie kilku danych liczbowych charakteryzujących generalnie dorobek i wysiłek urzędniców w definitywnym urzędzeniu lasów państwowych.

▲ Prace definitywnego urzędzenia wykonano na powierzchni 6438 tys. ha. Na obszarze tym zinwentaryzowano zapas drzewny wielkości 750 mln m³ grubizny netto i 900 mln m³ grubizny brutto. Przeciętny zapas grubizny na 1 ha netto wyszacowano na 116 m³.

● Biuro ma w swojej nazwie człon „i Projektów Leśnictwa”. Co to oznacza?

▲ Oznacza to, że obok działalności urzędzeniowo-geodezyjnej w Biurze prowadzona jest również działalność projektowa z zakresu całokształtu inżynierii leśnej. Produkcja pionu projektowego stanowi ok. 20 proc. całej produkcji Biura i koncentruje się w specjalistycznej jednostce organizacyjnej — w Oddziale Projektów Leśnictwa w Łodzi. Oddział ten spełnia rolę resortowego biura projektów w pionie leśnictwa, świadcząc ponadto pewne usługi na rzecz niektórych OPPD i Zjednoczenia Produkcji Leśnej „Las”.

Zintegrowanie działalności urzędzeniowej i inżynierskiej w ramach organizacyjnych BULiPL wynika przede wszystkim z konieczności takiego projektowania programu i zakresu inwestycji, który byłby uzasadniony i wynikał wprost z rozmiaru zadań gospodarczych w planach urzędzenia gospodarstwa leśnego. Postulat ten jest praktyczną realizacją zasady kompleksowości planów urzędzenia gospodarstwa leśnego, o której mówi obowiązująca Instrukcja urządzania lasu.

Chciałbym jednakże podkreślić, że aczkolwiek formalnie biorąc człon nazwy biura „i Projektów Leśnictwa” odnosi się do działalności projektowej w zakresie inżynierii leśnej, to faktycznie cała działalność Biura ma charakter w gruncie rzeczy projektowy, bo przecież operat urzędzeniowy jest niczym innym jak projektem organizacji produkcji leśnej.

● A jak można w sposób skrótowy skwitować dorobek pionu projektowego Biura?

▲ Dorobek ten jest bardzo poważny, mimo dużych trudności, które w szczególności wynikły z decyzji deglomeracyjnych, podjętych wobec części warszawskiej byłego Oddziału Projektów Leśnictwa w Warszawie.

W latach 1966—1970 plan produkcji wzrastał od 15,6 mln zł w 1966 r. do ok. 20 mln zł w 1970 r. W tym okresie dostarczono inwestorom dokumentację techniczną dla ok. 4000 różnego rodzaju obiektów o łącznej wartości robót wynoszącej ok. 2 mld złotych. Koszt natomiast sporządzonej dokumentacji wyniósł ok. 87 mln złotych.

Można stwierdzić, że pion projektowy Biura zaspokaja w pełni potrzeby

*Mariam
mariański*

1922

*15 IV 2008
Om*

*Stoją od lewej: Janina i Jan
i Holam S. i Konie*

15

wiła główny przedmiot zainteresowania miejscowych konspiratorów. Do najaktywniejszych członków organizacji Rejonu Sadki należeli bracia Albin, Czesław i Tadeusz Słomowiec oraz Marian Jaworski. Łączność Komendy Obwodu z Rejonem Sadki utrzymywał konspirator o nazwisku Cybulski.

Wyrzycki Obwód Armii Krajowej, kryptonim „Stodola”, po okrzepnięciu organizacyjnym, podlegał Inspektoratowi AK w Bydgoszczy — kryptonim „Folwark” wchodził w skład Podokręgu Północno-Zachodniego, kryptonim „Mosiądz” — „Jary”. Ten zaś z kolei wchodził do Pomorskiego Okręgu Armii Krajowej sztyfrowanego kryptonimem „Pomnik”, „Reich” i „Saki”¹⁹.

III. Formy działalności konspiracyjnej.

Działalność Obwodu AK w Wyrzyskiem była zgodna z kierunkami pracy tej organizacji na obszarze Pomorza Gdańskiego i koncentrowała się wokół czterech zasadniczych zadań:

- pracy organizacyjnej w zakresie przygotowania planowanego powstania zbrojnego
- bieżącej działalności bojowej i sabotażowo-dywerysyjnej,
- szerokiej działalności wywiadowczej,
- działalności propagandowej²⁰.

Jednakże nie wszystkie z tych zadań realizowano w jednakowej mierze. Wymikało to między innymi z lokalnych warunków działania poszczególnych ogniw organizacji. W zakresie przygotowań planowego powstania Komenda Obwodu, na polecenie Inspektoratu, zorganizowała zrutowisko dla przyjęcia broni w pobliżu wsi Jądwiżyn oraz systematycznie zabiegała o gromadzenie broni i amunicji. Pozostałe formy działalności realizowały, w miarę posiadanych sił i środków, poszczególne Rejony i placówki podporządkowane Komendzie Obwodu.

Wojskowa Służba Kobiet. Dowodzona przez Martę Aleksiewicz ps. „Jozia” koncentrowała się na szkoleniu sanitarnym swych członkin oraz gromadzeniu leków i materiałów opatrunkowych. Ponadto w mieszkaniu „Józ” — Alfons Żychski prowadził szkolenie telegrafistek²¹.

Szare Szeregi. Na terenie Nakła, od stycznia 1943 r. istniała drużyna harcerska założona przez Stefana Adamskiego ps. „Ul”, która podporządkowała się dowódcy rejonu AK w Nakle²². Członkami drużyny byli: Jan Boński ps. „Rudy”, Teodor Polasik ps. „Skrzypek”, Julian Sytek ps. „Iskra”, Antoni Brzeziński ps. „Kruk”, Kazimierz Przegięta ps. „Mały”, Jan Kapezyński ps. „Frank”, Tadeusz Różewicz ps. „Filareta”, Czesław Gogolek ps. „Olszyna”, Jan Jurkowski, Bogdan Marciniak, Marian Sytek ps. „Bolek”, i inni. Drużyna posiadała punkt kontaktowy w mieszkaniu Jana Bońskiego ps. „Rudy”, który po uzgodnieniu z dowódczym przyjął trzecią grupę narodowosocjalistyczną. Pracując w warsztatach kolejowych z dowódczym (R.A.W) prowadził akcję sabotażową przy montażu wagonów oraz wykradał amunicję z nadechodzących do naprawy pociągów pancernych. W jego mieszkaniu drużyna gromadziła się na szkolenia i wysłuchiwanie audycji radiowych z Londynu. W tych samych warsztatach kolejowych pracował także Antoni Brzeziński ps. „Kruk”, który podobnie jak jego kolega wykradał amunicję z pociągów pancernych. Ponadto nawiązał kontakt z pracującymi tutaj jenciami radzieckimi i przekazywał im żywność oraz prasę podziemną. Od października do grudnia 1944 r. ukrywał na strychu domu w którym mieszkał dwóch zbiegłych jenców radzieckich. Julian Sytek ps. „Iskra” pracując jako kinooperator pod ekranem ukrywał dwa aparaty radiowe. Zasyłane z rozgłośni polskojęzycznych wiadomości rozpowszechniał wśród znajomych. Ponadto kompletował polowe radiostacje. Zagrożony aresztowaniem zbiegł do Borów Tucholskich i do maja 1945 r. działał w oddziale partyzanckim „Jedlina”.

Tadeusz Różewicz ps. „Filareta” prowadził wywiad i kolportował prasę podziemną.

Marian Sytek ps. „Bolek” pracując w organizacji „Todi” oddelegowany był w pobliże frontu wschodniego. Nawiązał tam kontakt z oddziałem partyzanckim, od którego otrzymał z Nakła prasę podziemną. Czesław Gogolek ps. „Olszyna” pracował w zakładach produkcji dynamitu w Łęgowie (D.A.D.), gdzie dokonał kilku akcji sabotażowych. Podczas wysadzania kotła był poważnie kontuzjowany. Część młodszych członków drużyny brała udział w tajnym nauczaniu w zakresie pierwszej klasy gimnazjum²³.

Do Armii Krajowej należeli także Polacy pracujący w naklejskiej cukrowni, zakładach mięsnych i młynach Bärwalda. Pracownikiem młynów był również plut. rez. Jan Bednarek, który mianowany został dowódcą specjalnej grupy sabotażowej. Jako saper i kierowca podejmował się wykonywanie najtrudniejszych zadań. Wiele z przygotowanych akcji dywersyjnych o większym znaczeniu, jak chociażby zamiar wysadzenia mostu kolejowego na Noteci zostało odwołanych.

We wsi Olszewka członkami placówki AK byli: Ludwik Biniakowski ps. „Luś” jako dowódcą, plut. rez. Stanisław Michalek zastępca dowódcy oraz Jan Wróbel, Antoni Wróbel, Edward Włodarczyk, Pankanin, Polak o imieniu Mieczysław zatrudniony u Niemca Lörke, Tadech oraz nieznanemu Polak, który był kowalem u Niemca Erdmana²⁴. Drużyna ta przeprowadziła między innymi następujące akcje: pozyskanie od żołnierzy niemieckich dwóch pistoletów maszynowych wymienionych na ubrania cywilne; ukrycia dwóch spadochroniarzy radzieckich, którzy na przełomie czerwca i lipca 1944 r. desantowno byli na łąkach pod Lubaszczem²⁵. Natomiast na terenie pobliskiej wsi Broniewo do AK należeli: kapral Jan Łęga — dowódca, kapral Władysław Urbanski ps. „Nosek”, oraz Florian Szewczyk i Stanisław Tomaszewska — łączniczka, która

Marta Aleksiewicz, pseudonim „Jozia”, „Józef”, Komendant Wojskowej Służby Kobiet na Obwodzie AK Wyrzycki.
Fot. A. Polachowski (reprodukcja)

wiła główny przedmiot zainteresowania miejscowych konspiratorów. Do najaktywniejszych członków organizacji Rejonu Sądki należeli bracia Albin, Czesław i Tadeusz Słomowiec oraz Marian Jaworski. Łączność Komendy Obwodu z Rejonem Sądki utrzymywał konspirator o nazwisku Cybulski.

Wyrzyski Obwód Armii Krajowej, kryptonim „Stodola”, po okrzepnięciu organizacyjnym, podlegał Inspektoratowi AK w Bydgoszczy — kryptonim „Folwark” wchodzącemu w skład Podokręgu Północno-Zachodniego, kryptonim „Mosiądz” — „Jary”. Ten zaś z kolei wchodził do Pomorskiego Okręgu Armii Krajowej sztyfrowanego kryptonimem „Pomnik”, „Reich” i „Saki”²⁹.

III. Formy działalności konspiracyjnej.

Działalność Obwodu AK w Wyrzyskiem była zgodna z kierunkami pracy tej organizacji na obszarze Pomorza Gdańskiego i koncentrowała się wokół czterech zasadniczych zadań:

- pracy organizacyjnej w zakresie przygotowania planowanego powstania zbrojnego
- bieżącej działalności bojowej i sabotażowo-dywerysyjnej,
- szerokiej działalności wywiadowczej,
- działalności propagandowej³⁰.

Jednakże nie wszystko z tych zadań realizowano w jednakowej mierze. Wynikało to między innymi z lokalnych warunków działania poszczególnych ogniw organizacji. W zakresie przygotowań planowego powstania Komenda Obwodu, na polecenie Inspektoratu, zorganizowała zrutowisko dla przyjęcia broni w pobliżu wsi Jadwiniec oraz systematycznie zabiegała o gromadzenie broni i amunicji. Pozostałe formy działalności realizowały, w miarę posiadanych sił i środków, poszczególne Rejony i placówki podporządkowane Komendzie Obwodu.

Wojskowa Służba Kobiet. Dowodzona przez Martę Aleksiewicz ps. „Józia” koncentrowała się na szkoleniu sanitarnym swych członkin oraz gromadzeniu leków i materiałów opatrunkowych. Ponadto w mieszkaniu „Józ” — Alfons Zychski prowadził szkolenie telegrafistek³¹.

Szare Szeregi. Na terenie Nakła, od stycznia 1943 r. istniała drużyna harcerek założona przez Stefana Adamskiego ps. „Ul”, która podporządkowała się dowódcy rejonu AK w Nakle³². Członkami drużyny byli: Jan Boński ps. „Rudy”, Teodor Polak ps. „Skrypek”, Julian Sytek ps. „Iskra”, Antoni Brzezinski ps. „Kruk”, Kazimierz Przegięka ps. „Mały”, Jan Kapczyński ps. „Frank”, Tadeusz Różewicz ps. „Filareta”, Czesław Gogolek ps. „Olszyna”, Jan Jurkowski, Bogdan Marciniak, Marian Sytek ps. „Bolek”, i inni. Drużyna posiadała punkt kontaktowy w mieszkaniu Jana Bońskiego ps. „Rudy”, który po uzgodnieniu z dowódcą przysłał trzecią grupę narodowosłowiańską. Pracując w warsztatach kolejowych w Bydgoszczy (R.A.W) prowadził akcję sabotażową przy montażu wagonów oraz wykradał amunicję z nadchodzących do naprawy pociągów pancernych. W jego mieszkaniu drużyna gromadziła się na szkolenia i wysłuchiwania audycji radiowych z Londynu. W tych samych warsztatach kolejowych pracował także Antoni Brzezinski ps. „Kruk”, który podobnie jak jego kolega wykradał amunicję z pociągów pancernych. Ponadto nawiązał kontakt z pracującymi tutaj jencami radzieckimi i przekazywał im żywność oraz prasę podziemną. Od października do grudnia 1944 r. ukrywał na strychu domu w którym mieszkał dwóch zbiegłych jeńców radzieckich. Julian Sytek ps. „Iskra” pracując jako kinooperator pod ekranem ukrywał dwa aparaty radiowe. Zasiłki z rozgłośni polskojęzycznych wiadomości rozpowszechniał wśród znajomych. Ponadto kompletował polowe radiostacje. Zagrożony aresztowaniem zbiegł do Borów Tucholskich i do maja 1945 r. działał w oddziale partyzancim „Jedlina”.

Tadeusz Różewicz ps. „Filareta” prowadził wywiad i kolportował prasę podziemną.

Marian Sytek ps. „Bolek” pracując w organizacji „Tot” oddelegowany był w pobliże frontu wschodniego. Nawiązał tam kontakt z oddziałem partyzancim, od którego otrzymany został nakład prasy podziemnej. Czesław Gogolek ps. „Olszyna” pracował w zakładach produkcji dynamitu w Łęgowie (D.A.D.), gdzie dokonał kilku akcji sabotażowych. Podczas wysadzenia kotła był poważnie kontuzjowany. Część młodszych członków drużyny brała udział w tajnym nauczaniu w zakresie pierwszej klasy gimnazjum³³.

Do Armii Krajowej należeli także Polacy pracujący w naklejskiej cukrowni, zakładach młynskich i młynach Bärwolda. Pracownikiem młynów był również plut. rez. Jan Bednarek, który mianowany został dowódcą specjalnej grupy sabotażowej. Jako saper i kierownik pracujących o większym znaczeniu, jak chociażby zamiar wysadzenia mostu kolejowego na Noteci zostało odwołanych.

We wsi Olszówka członkami placówki AK byli: Ludwik Biniakowski ps. „Lus” jako dowódca, plut. rez. Stanisław Michalek zastępca dowódcy oraz Jan Wróbel, Antoni Wróbel, Edward Włodarczyk, Pankanin, Polak o imieniu Mieczysław zatrudniony u Niemca Lörke, Tadeusz oraz nieznanymi Polak, który był kowalem u Niemca Erdmanna³⁴. Drużyna ta przewodziła między innymi następujące akcje: pozyskania od żołnierzy niemieckich dwóch pistoletów maszynowych wymienionych na ubrania cywilne, ukrycia dwóch spadochroniarzy radzieckich, którzy na przelomie czerwca i lipca 1944 r. desantowani byli na łąkach pod Lubaszczem³⁵. Natomiast na terenie pobliskiej wsi Broniewo do AK należeli: kapral Jan Łęga — dowódca, kapral Władysław Urbański ps. „Nosek”, oraz Florian Szwedziak i Stanisław Tomaszewska — łączniczka, która

ROCZNIK
NADNOTECKI

TOM XIX-XX 1988/89

Odpis na odwołanie procy
Benedykta Musiata i
Romana Chwaliszewskiego
p.t.

Wyższy Okręg
Armii Krajowej

KOMISJA OKRĘGOWA
W Toruniu
płpła Just Tęczyła i współpracownicy

II/5¹⁴

Tłumaczenie z języka niemieckiego

Strona 1

Papier firmowy
Międzynarodowego Biura Poszukiwań
Międzynarodowego Czerwonego Krzyża
Grosse Allee 5-9
34444 Bad Arolsen
RFN

Syg. akt T/D 1 733 424

Bad Arolsen, dnia 31 lipca 1998 r.

Wyciąg z dokumentów

Niniejszym poświadczamy, że poniższe dane zostały zgodne są z oryginałami dokumentów Międzynarodowego Biura Poszukiwań. Międzynarodowe Biuro Poszukiwań nie jest uprawnione do zmiany oryginalnych wpisów.

SYTEK Jan, narodowości polskiej, urodzony dnia 13 stycznia 1892 r. w Juncewie, wyznania rzymsko-katolickiego, imion rodziców nie podano, imię żony Joanna, zd. LANIECKA, z zawodu kupiec, ostatnie znane miejsce zamieszkania: Nakel/Warthechau, ul. Bromberger 8, stan cywilny: żonaty.

W dokumentach nie podano daty i miejsca aresztowania ani kto aresztowania dokonał.

W/w został przewieziony do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen, numer więźnia 21862, w dniu 16 kwietnia 1940 r. przez Policję Państwową w Bromberg. Kategoria więźnia: „Schutz., Po.” (areszt zapobiegawczy, polityczny).

Został przewieziony w dniu 31 maja / 01 czerwca 1940 r. do obozu koncentracyjnego Mauthausen / komando Gusen, numer więźnia 48650/2880; przebywał tam w areszcie jeszcze w dniu 24 stycznia 1944 r.

Uwagi dodatkowe: W dokumentach jest wzmianka: wskazany [złożono donos] w dniu 10 kwietnia 1940 r.

Odchylenia od danych we wniosku zawarte są na odwrotnej stronie.

/-/ K. Meschkat, za archiwum

/-/ G. Wilke, za archiwum

Strona 2 (odwrotna)

Następująca informacja, podana we wniosku, odbiega od wpisu w znajdujących się tu dokumentach:

Miejsce urodzenia: Stawek.

Zgodność powyższego tłumaczenia na język polski przedłożonego mi oryginału dokumentu sporządzonego w języku niemieckim poświadczam własnoręcznym podpisem.

Poznań, dnia 12 sierpnia 1998 r.

Rep. nr 427 / 98

Opłata 14,19 zł

EWA MURAWSKA
tłumacz przysięgi języka niemieckiego
Biuro

Tłumaczeń i Maszynopisania s.c.
Ewa Murawska, Tomasz Murawski
61-742 Poznań, ul. 23 lutego 21/1
tel. (061) 851-97-02 NIP 778-1421-621
konto: SBL Poznań 274791-27001-000-00

Uzupełnienie relacji Mariana Sytka

Moja żona Genowefa Switlik ur. 31 XII 1923 r w Toruniu na ul. Lindego 15 jako córka właściciela sklepu spożywczego /przedwojenna nazwa Sklep Kolonialny/ .

Ukończyła 3 klasy Gimnazjum im. Królowej Jadwigi po wojnie zdała maturę w 1950r w Licum Budowlanym w Toruniu ul. Sienkiewicza .

Pracowała przez 30 lat w "Bydgoskim Przedsiębiorstwie Budowlano-Przemysłowym " Oddz. w Włocławku i następnie w Toruniu .

W okresie w/w pracowała na stanowiskach od Tech. Budowlanego do Kierownika Budowy .

Z żoną mieliśmy 3-ch synów.

Grzegorza Sytka ur. 9 IV 1951 r , ukończył studia na U M K na Wydziale Sztuk Pięknych w Toruniu obecnie mieszka we Francji .

Andrzeja Sytka ur. ~~4~~ II 1956 r ukończył studia na U M K na Wydziale Chemii obecnie mieszka razem ze mną i żoną w Toruniu na ul. Grabowskiego 12 tel. 623 50 60 ,

Janusza Sytka ur. 5 III 1959 r w Toruniu obecnie mieszka w Siedlcach ukończył studia na Politechnice w Białymstoku inż. pracownik firmy A C D I- W O C A zajmującej się międzynarodową współpracą , udziela konsultacji ekonomiczno-prawnych .

Spisał i potwierdza
własnoręczność podpisu
Michał Ojczyk

Michał Ojczyk
.....

Marian Sytek

Marian Sytek

Toruń 15 IV 2002 r

IV/ Korespondencja: Sytek Marian
71.

- List Fundacji do Mariana Sytka z podziękowaniem
za dar pieczywy, Tomii, 31V 2003 r. mosp. kopia

k.1 s.1

Toruń dnia 3 IV 2003 r

L. dz...790/90m-410/03

Szanowny Panie

Marian Sytek

87-100 Toruń

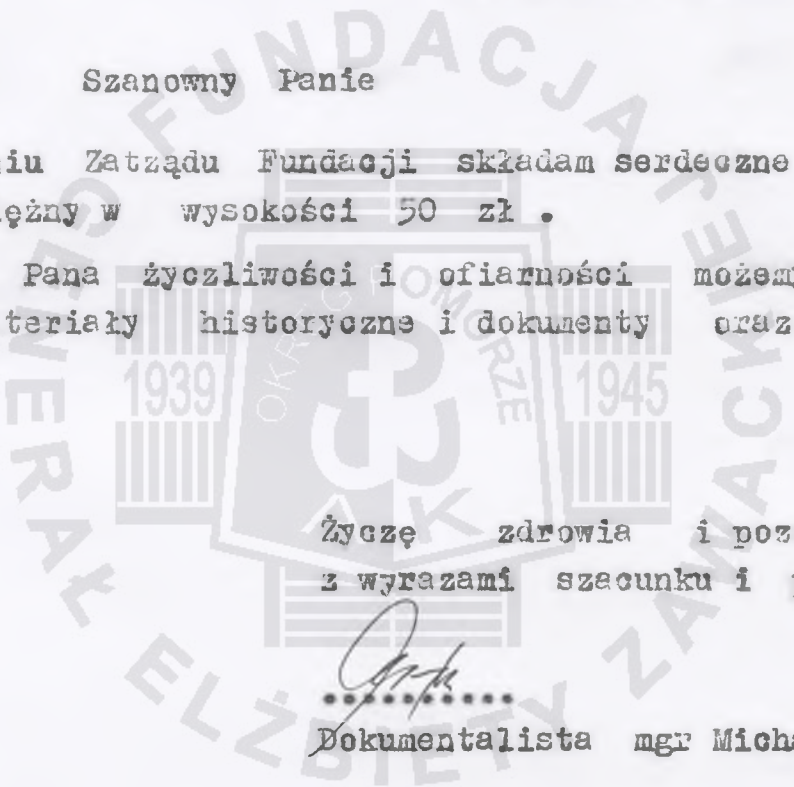
Szanowny Panie

W imieniu Zarządu Fundacji składam serdeczne podziękowanie za dar pieniężny w wysokości 50 zł .

Dzięki Pana życzliwości i ofiarności możemy gromadzić , archiwować materiały historyczne i dokumenty oraz wydawać książki .

Życzę zdrowia i pozostaję z wyrazami szacunku i poważania .

Dokumentalista mgr Michał Ojezyk

T: M: 466 / 1097 Pom.

Bydgosza
Wyrzysk

Sytek Marian

Warkuszkowe karty informacyjne

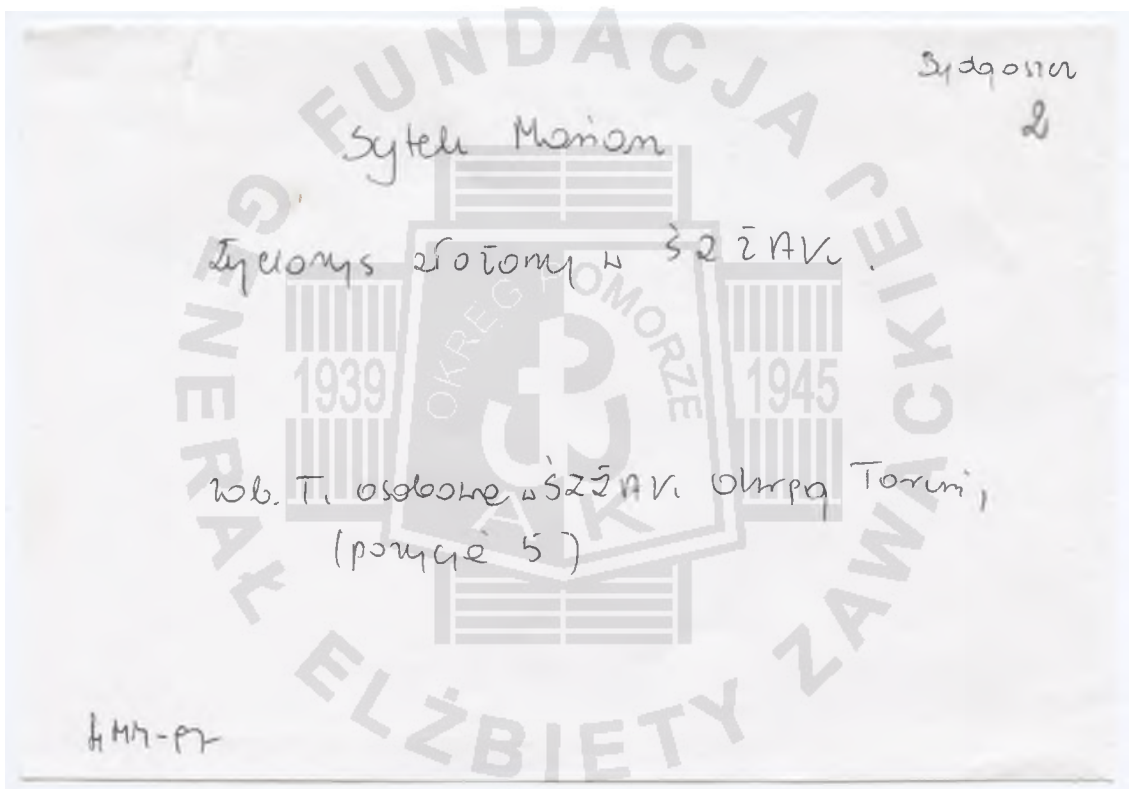
k. 9

Sytek Marian ps Bolek
ul. 17 Brzezinska nr 127 m
nr. 1422 r

Wirymsk
A

osobnik dr - my Star Sie w Kable
Bracowat w organizacji "Jodl"
Po wojnie skloniony i brzośniczo
mieszka w Toruniu

57

Myrzyk

4

Sytek Marian

obecnie mieszka: Toruń
ul. Gęborskiego 12
Koto Toruń.

oba listy II, podobnie pom.
Obr. Toruń SZIAK

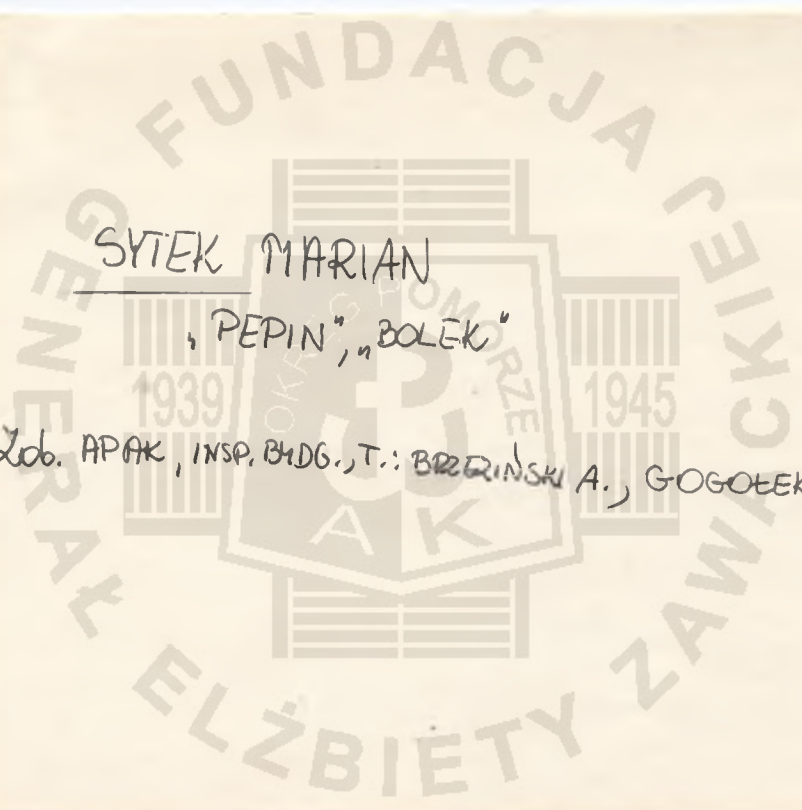
M.M.M.

WYRZĄSK
s/n. AK
5

SYTEK MARIAN

„PEPIN”, „BOLEK”

Źob. APAK, INSP. BUDG., T.: BRZDĘNSKI A., GOGOLEK G.,

Marian Sytek
syn. Jana i Joanny

nr. 2. lipca 1922 r
w. Makto u Nel,

zam. Toruń

A. Grabowskiego 12

podmiem "Bolek"

obcy. Pomorze

Obwód. Wyrysz - Skodota

Rejon Makto-, Sosiek

Szeregowie

Nr. Legitymacji S.Z.Z.A.K.

010319

wydanu przez OKRĘG AK Toruń

dnia 2.05.1991.

Sytek Marian

Wyrzyśki ♀

Wyrzyśki
AK

9. Sytek Marian ps. "Bolek" ur. 1922r. Członek drużyny. Pracował w organizacji "Todt". Po wojnie kończy budownictwo. Mieszka w Toruniu. Brak kontaktu.

1-1 B Mmsiat $\frac{1}{2}$ 88

a Sytek Marian
ps. "Boleki"

Walicko 8
Sz. Sz. - AK.

Pracując w organizacji "Jodł" w
pobliżu frontu wschodniego zaboru, będąc
we wroście, prasę kompirowaną. Nawigacji
kontakt z oddz. partyzanckim na wschodzie.

zob. Musiał B., Ruch oporu w pow. wosyckim,
s. 14, opr. 24 Bibl. Gwoli

MS. T. 102

Sytek Marian
ps. "Bolski"

Wpisy el. 9
Sz. Szer - 17K

Pracując w organizacji "Jodł" oddęlego-
wany był w pobliże frontu wschodniego.
Nawiązał tam kontakt z oddz. party-
zanckim, pdi którego otrzymywał z Walita
prasę podziemną.

zob: J. W. 87/696, Husiat B. 12.11.48
w "Roz. Nadmołeki" - imp. Byd.

488 V 102

Toruń,

tel. 623-50-60

108 "Bolesł"

M-466/1097

Wyrzysk
Sz sz-AK

Sytek Marian

Sytek Marian, ps. „Bolek”

ZESKANOWANE

